

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 789

19.08.2020 г.

Град Стара Загора

Окръжен съд – Стара Загора

II Граждански състав

На 19.08.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател:

Пламен С. Златев

Членове:

Мариана М. Мавродиева

Веселина К. Мишова

като разгледа докладваното от Веселина К. Мишова Въззивно частно гражданско дело № 20205500503030 по описа за 2020 година

Обжалвано е разпореждане № 5299 от 15.06.2020 г., постановено по ч.гр.д. № 1889/2020 г. по описа на Старозагорския районен съд, с което е отхвърлено заявлението на „Първа инвестиционна банка“ АД за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист по чл.417 ГПК в частта за сумата от 99,22 лв. за наказателна лихва за забава за периода от 30.08.2019 г. до 05.03.2020 г., начислена съгласно т.10 от договора за банков кредит; сумата от 120 лв. за разноси за връчване на покана за предсрочна изискуемост и сумата от 443,29 лв. за законна лихва за периода от 13.03. до 13.05.2020 г.

Жалбоподателят счита, че разпореждането е неправилно. Счита, че страните са уговорили изрично в договора последиците от неизпълнение, което не излиза извън пределите на цитираната законова норма. Счита, че ако се приеме, че посочената клауза от договора е неравноправна, то съдът следвало служебно да изчисли размера на дължимата законна лихва за периода и да я присъди като последица от неизпълнението на длъжника по договора.

На второ място, частният жалбоподател счита, че тълкуванията на решаващия съд за липсата на основание за плащане на разноси за връчване на покани за изискуемост, са неправилни и необосновани. Твърди, че банката има право да обяви кредита за предсрочно изискуем чрез нарочни писмена покана, която, за да стигне до длъжника, е връчена чрез съдебен изпълнител, като банката е сторила разноси за това връчване. Те са дължими от длъжника, който сам се е съгласил с клаузата в

общите условия.

На трето място, относно законната лихва за периода от 13.03.2020 г. до 13.05.2020 г. частният жалбоподател счита, че ЗМДВИП предвижда закрила и облекчени условия за коректни кредитополучатели. Клаузите на този закон били ирелевантни по отношение на некоректните длъжници, които са в просрочие на кредитните си задължения.

Съдът, като обсъди направените в частната жалба оплаквания, намери за установено следното:

Производството по делото е било образувано пред Старозагорския районен съд по заявление на „Първа инвестиционна банка“ АД от 12.06.2020 г. за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист въз основа на извлечение от счетоводните книги на банката срещу Н. А. М. от С.З. за сумата от 25 739,50 лв. за главница; 1 191,80 лв. за договорна лихва по т.4.2, б. „б“, раздел II от договора за кредит от 28.07.2017 г. за времето от 28.06.2019 г. до 05.03.2020 г.; 99,22 лв. за „наказателна“ лихва периода от 30.08.2019 г. до 05.03.2019 г.; 120 лв. за разноси за връзване на покана за предсрочна изискуемост; 443,29 лв. за законна лихва за периода от 13.03.2020 г. до 13.05.2020 г.; 207,35 лв. за законна лихва за периода от 14.05.2020 г. до 11.06.2020 г. и законната лихва върху главницата от 12.06.2020 г. до изплащане на вземането. Посочено е, че вземането произтича от задължение по договор за кредит от 28.07.2017 г., по който са просрочени 9 вноски по главница и 8 вноски по лихва. Кредитът бил предсрочно изискуем считано от 06.03.2020 г.

Първоинстанционният съд е разпоредил издаването на заповед за изпълнение и изпълнителен лист за главницата от 25 739,50 лв.; 1 191,80 лв. за договорна лихва по т.4.2, б. „б“, раздел II от договора за кредит от 28.07.2017 г. за времето от 28.06.2019 г. до 05.03.2020 г.; 50,05 лв. за законна лихва за периода от 06.03.2020 г. до 12.03.2020 г.; 207,35 лв. за законна лихва за периода от 14.05.2020 г. до 11.06.2020 г. и законната лихва върху главницата от 12.06.2020 г. до изплащане на вземането. Заявлението е отхвърлено с обжалваното разпореждане в частта за сумата от 99,22 лв. за „наказателна“ лихва периода от 30.08.2019 г. до 05.03.2019 г.; 120 лв. за разноси за връзване на покана за предсрочна изискуемост; 443,29 лв. за законна лихва за периода от 13.03.2020 г. до 13.05.2020 г.

Първоинстанционният съд е приел, че начислената „наказателна“ лихва противоречи на императивните норми на чл.33, ал.1 и ал.2 ЗПК, съгласно който при забава на потребителят кредиторът има право само на законната лихва върху неплатената в срок сума за времето на забавата. Като противоречащо на тази разпоредба е прието и искането за присъждане на разноси за връчване на покана за предсрочна изискуемост. По отношение на искането за законна лихва за периода от 13.03.2020 г. до 13.05.2020 г. заповедният съд се е позовал на чл.6 от ЗМДВИП.

Частната жалба е неоснователна.

Процесният договор за кредит има характеристиката на договор за потребителски кредит и за него са приложими нормите, установени в ЗПК. Съгласно чл.33, ал.2, когато потребителят забави дължимите от него плащания по кредита, обезщетението за забава не може да надвишава законната лихва. В случая се иска т.нар. „наказателна“ лихва, уговорена в т.4.2, б. „б“, раздел II от договора за кредит, според която при неизпълнение се прилага годишна лихва в размер на действащия към датата на начисляването лихвен процент, увеличен с надбавка от 6,62 пункта. Несъстоятелно е изложеното в частната жалба, че страните са уговорили изрично последиците от неизпълнение, тъй като, щом тези уговорки противоречат на императивна правна норма, то те са нищожни и не могат да породят правни последици, респ. задължение за кредитополучателя за плаща повече от законната лихва при неизпълнение. Несъстоятелно е и оплакването, че съдът е следвало служебно да изчисли размера на дължимата законна лихва за посочения период и да я присъди на банката. Такова правомощие заповедният съд няма. Той разглежда подаденото заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение и се произнася в рамките на исканията на заявителя. Той не би могъл нито да изчислява служебно, нито за присъжда служебно лихва, каквато не е поискана от заявителя.

Съгласно чл.33, ал.1 от ЗПК кредиторът има право само на лихва върху неплатената в срок сума за времето на забавата. Той (кредиторът) няма право да търси друго под формата на такси или разходи, освен законната лихва.

Несъстоятелно е и оплакването, че ЗМДВИП предвижда закрила и облекчени условия само за коректните кредитополучатели. Съгласно чл.6

до два месеца след отмяната на извънредното положение при забава за плащане на задължения на частноправни субекти, длъжници по договори за кредит и други форми на финансиране, предоставени от финансови институции по чл.3 ЗКИ, не се начисляват лихви за забава и неустойки, задължението не може да бъде обявено за предсрочно изискуемо и договорът не може да бъде развален поради неизпълнение. Разпоредбата е напълно ясна. Законодателят не е поставил ограничения, нито е третира т.нар. некоректни кредитополучатели по различен начин. Напротив. Изрично е поставил всички длъжници в еднакво положение, което е напълно нормално с оглед на целта на закона да предвиди мерки по време на извънредното положение, отнасящи се до всички. Неоснователно частният жалбоподател се позовава на разпоредбата на чл.85 ЗЗД, тъй като тя е неприложима за процесния период поради действието на ЗМДВИП.

Предвид на тези съображения въззивният съд намира, че разпореждането, с която заявлението за издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист за сумата от 99,22 лв. за „наказателна“ лихва периода от 30.08.2019 г. до 05.03.2019 г.; 120 лв. за разноски за връзване на покана за предсрочна изискуемост; 443,29 лв. за законна лихва за периода от 13.03.2020 г. до 13.05.2020 г. е отхвърлено, е правилно и следва да бъде потвърдено.

Воден от горните мотиви, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане № 5299 от 15.06.2020 г., постановено по ч.гр.д. № 1889/2020 г. по описа на Старозагорския районен съд.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____